

allermindst derpaa — ikke sandt, det har ærede Medlemmer i Aften faaet et levende Indtryk af? Er der nogen, der ikke vil lægge Grundlovssagen Sten i Vejen, er der nogen, der ikke vil bortlede Befolkningens Opmærksomhed fra det, som det efter det ærede Medlem fra Faaborgs Mening kommer an paa: den store Principstrid mellem den privilegerede og den almindelige Valgret, er der nogen, der ikke vil det, er det det ærede Medlem fra Esbjerg. Derfor har han baade i Formiddags og i Aften udarbejdet og holdt sin Tale med det samvittighedsfuldste Hensyn til, at han ikke kommer til at gøre nogen Skade. Han holder altsaa sin Tale, holder sine Ændringsforslag samvittighedsfuldt indenfor Overenskomstens Rammer.

Den højtærede Indenrigsminister citerede i Eftermiddags, hvorledes Overenskomsten paa dette Punkt, umiddelbart efter at den var sluttet, blev i det Referat, der af Grundlovsudvalgets højtærede Formand blev offentliggjort, refereret uden Protest fra nogen Side; heller ikke det ærede Medlem fra Esbjerg protesterede. Overenskomsten lød paa dette Punkt saaledes: Dertil — det vil sige til de 120 Enkeltmandskredsmandater — føjes 20 Suppleringsmandater, fordelt mellem Partierne efter Forholdstal i Henhold til det samlede Stemmetal. Der kan ikke være nogen Tvivl om, hvorledes dette skal forstås. Man tænkte sig, hvad vi ogsaa havde hørt forklare af den højtærede Indenrigsminister, hele Landet behandlet som een Valgkreds; hvad der selvfølgelig ogsaa er det eneste principrigtige, naar man skal ind paa dette System. Men tillige tog man ganske det samme Hensyn til Befolkningstætheden, som man tog i Fjor, og det er noget af det dristigste, som det ærede Medlem fra Esbjerg her forsøger, naar han vil stille det, der nu sker under den radikale Regering, op som noget særligt og ganske forbigaa, at Venstregeringen i Fjor, den moderate Regering, Ministeriet Berntsen, jo tog et Hensyn til Befolkningstætheden, der er nøjagtigt gentaget i dette Lovforslag, idet man sørger for, at København under ingen Omstændigheder faar mere end 25 Repræsentanter. Københavnerne kan ikke faa mere, det er det sat Bom for. De skulde efter Folketallet og efter Juni-Grundloven

have betydeligt mere. Hvis man gennemførte samme Hensyn til Befolkningstætheden som Juni-Grundloven, lavede en Valgkredslov, der krævede for hver københavnsk Kreds i Forhold til en Kreds i det øvrige Land et lignende Antal Indbyggere som Juni-Grundloven, nemlig 14,411 mod 14,045, skulde København — det kan enhver regne sig til paa sine Fingre — have mere end de 25 Mandater. Nu siger vi: København maa ikke faa flere. Københavnerne som saadanne maa ikke faa mere end 25 københavnske Repræsentanter. Vi tager et langt større Hensyn til Befolkningstætheden, end Juni-Grundloven nogen Sinde drømte om, at der kunde eller burde tages. Men tillige, siger vi, skal vi have Forholdstalsvalg, og under dette System, hvor det ikke bliver fuld Supplerings, men kun en begrænset Supplerings, skal denne Forholdsmæssighed være saa stor, som den paa nogen Maade kan være indenfor dette Systems Ramme, det vil sige, at ved Tildelingen af Suppleringsmandater skal hele Landet behandles som een Valgkreds. Man kan slaa det i Stykker og behandle det som to Kredse, man kan som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) gaa videre og behandle det som 5—6—7—8, men jo længere man gaar i den Retning, des mindre naar man den fulde Forholdsmæssighed, hvad ogsaa det ærede Medlem fra Vemminge gjorde gældende. Han lægger ikke stor Vægt paa dette Spørgsmaal, det gør jeg heller ikke, de Oplysninger, vi har faaet fra Statistisk Departement, viser, at Spørgsmaalet har ikke stor praktisk Betydning og neppe faar det i en Menneskealder, vi hævder blot, at det strider mod Overenskomstens klare Ord, og at det er principstridigt, strider mod selve det System, man fra alle Sider er gaaet ind paa.

Naar jeg hører det ærede Medlem puste dette Spørgsmaal op saaledes, at man kan mærke, at der skal slaas paa Tromme Landet over, at naar denne Kalveblære rigtig bliver pustet op, skal den bruges til at gøre Allarm med Landet over — saa fristes man unægtelig til at vise sig imødekommende, til at sige: Det hele er ikke saa stort et Spørgsmaal, og hvis det ærede Medlem eller hans Parti, hans Partis Formand eller dets Ordfører, det ærede Med-